

RAPPORT UANMELDT TILSYN I KOMMUNALE OG PRIVATE INSTITUTIONER LÆRKEREDEN 0202 2026.

Dato og tidspunkt	0202 2026
Emne	☒ Uanmeldt tilsyn ☐ Uanmeldt akut tilsyn ☐ Uanmeldt skærpet tilsyn
Tilsynsførende	En konsulent fra dagtilbud.
Fokus for tilsynet Hvis tilsynet er akut eller skærpet, skal her anføres på hvilket grundlag, der føres tilsyn.	Fokusområder fra det pædagogiske grundlag.
Fokusområde	Pædagogiske læringsmiljø <ul style="list-style-type: none"> - Struktur - Fysisk læringsmiljø - Barn-voksne relationer
Observation på fokusområde <u>Struktur</u>	<p>Ved ankomst kl. 8.00 om morgenen hilser personalet imødekomende "God morgen" og fortæller, at de endnu ikke er opdelt på hver deres stue, men endnu er sammen på en stue. Alle børn er samlet på én stue. Efterhånden fordeler de voksne sig, og sammen med børnene fordeles de på tre stuer.</p> <p>Humblebierne</p> <p>Det er tid til formiddagsmad. På stuen er 12 børn og tre voksne. Børnene sidder ved to borde med deres drikkedunke. Der er voksne ved hvert bord. En voksen smører knækbrød ved en reol, og deler det ud til de børn, der ønsker noget at spise. Den voksne, der har smurt knækbrødet, forlader kort rummet sammen med et barn og efter et stykke tid vender tilbage sammen med barnet. En anden voksen overtager opgaven</p>

med at smøre mad til de børn, der ønsker mere knækbrød. Børnene småsnakker sammen ved bordene. Barn/voksdialogen er kort voksne og børn imellem, og drejer sig fortrinsvis om ønsket om mere knækbrød.

En voksen tager initiativ til samling, og guider opmærksomheden til samlingsstedet, som er visualiseret på en opslagstavle. Den voksne udpeger en hjælper mellem børnene. I opstarten er opmærksomheden svingende fra den øvrige børnegrupper side. Især den gruppe, der er placeret længst væk, har mindre fokus på aktiviteten. Den voksne ser det og inddrager flere børn ved at stille enkle børn spørgsmål om vejret og dato mm. Der bliver også talt om ord som *“Hvem ved noget om at være ‘sløj’?”* – et barn svarer *“Det ved jeg ikke”*, et andet *“Det er sådan, når man ikke er helt rask.”* Den voksne anerkender barnets svar. Den voksne taler tydeligt, men lavmælt, og får efterhånden hele børnegrupperens opmærksomhed, og er lydhør og imødekommende overfor det som børnene fortæller. Hjælperen ses dog tid til anden optaget af andre ting ved tavlen. Barnet inddrages aktivt i fællesskabet, og får støtte af den voksne til at holde fokus og deltage i samlingen. Barnet tilbydes en plads tættere på den voksne, samtidig med at resten af børnegruppen fortsat inddrages i aktiviteten.

Efter samlingen informeres om opdeling i to grupper: en gruppe til aktiviteter i gymnastiksalen og en gruppe til fastelavnstøndemaling. Den voksne instruerer børnene i overgangen fra

	<p>bord til anden aktivitet, og siger <i>“Find fødderne på gulvet, I skal stå på dem.”</i> Den voksne gentager, hvad børnene skal have på af tøj og spørger et barn, der er opmærksomt på andre ting <i>“Hov, hvad var det, du skulle have på? Ja, det er rigtigt – du skulle have sko og jakke på.”</i> Der synges slutsang, og børnene rejser sig og sætter drikkedunke på plads. Børnene, der skal i gymnastiksalen, finder deres fødder på gulvet, og går sammen med en voksen ud ad døren. I overgangsfasen bevæger flere børn sig mellem aktiviteter uden tydelig retning. Der er opbrud inden ny aktivitet.</p> <p>En kasse med forklæder sættes på gulvet; og børnene vælger selv forklæder. Den voksne kommer med maling, og børnene får lov at vælge deres egen farve. Den voksne hjælper med farvevalg ved behov. Da et barn sidder langt fra tøndens, bliver den voksne opmærksom på barnets deltagelse i aktiviteten. Den voksne tilbyder sin hjælp, og rykker barnet tættere på tøndens, så barnet kan deltage i aktiviteten sammen med de andre børn. Der er god dialog mellem børnene med spontane udsagn som: <i>“Ej, så ligner den en zombie.”</i>, <i>“Det kan blive en zombietønde eller en skelettønde.”</i></p>
<p>Observation på fokusområde Læringsmiljø</p>	<p>I vuggestuen er rummet stort og indeholder et højt langbord, en dukkekrog, et mindre konstruktionsområde og et lille værksted. På væggene hænger billeder af figuren <i>“Børste”</i>, som viser forskellige følelsesudtryk. Enkelte reoler og rumdelere, herunder en <i>“værkstedsreol”</i>, skaber mindre områder i rummet, hvor børn og voksne kan fordele sig og danne rammer for</p>

samvær og leg. Der findes steder, hvor børnene kan være i aktivitet, og steder hvor de kan finde ro eller lege relativt uforstyrret. Der ses også tematiserede lege steder som dukkekrog og læsehjørne.

Der er tilstrækkeligt aldersrelevant legetøj til rådighed for børnene. Nogle materialer er placeret i børnehøjde, mens andre kræver, at børnene beder en voksen om hjælp. Enkelte steder i miljøet fremgår det tydeligt, hvad børnene kan og må i de enkelte zoner. I forhold til materialetilgængelighed ses, at et par børn efterspørger legetøj fra en sort kurv på en hylde, som ikke er i nåhøjde. Den voksne hjælper ved at afklare valget gennem dialog og vise kurven frem "Er det denne her?", og sætter kurven ned på gulvet. Generelt er legetøjet stillet op, så børnene kan tilgå leg, når de træder ind i rummet. Der er dog ikke stolet ned fra morgenstunden.

Hos Humlebieerne syner rummet organiseret som et større rum med afgrænsede zoner i form af lave reoler. Zonerne indeholder en bilbane på tæppe, et dinosaurmiljø, magneter, kreative områder og LEGO. Materialer og legetøj er tilgængeligt, så børnene ikke behøver at bede om dem. Der er enkelte steder, hvor der er tydelighed i at børnene kan se hvad de må og kan fx ligger der et dinosaurlegetæppe i en af zonerne. Opslagstavlerne fylder visuelt meget og rummer en del ophæng af børnenes tegninger. Rummet virker lidt slidt og legetøjet mindre velholdt og intakt. Hvorvidt der er tilstrækkeligt med legetøj til rådighed i forhold til f.eks. figurer og andet tilbehør er ikke tydeligt. Generelt understøtter rummet legen i form af aldersrelevant legetøj.

	<p>Hos Dragerne findes en venskabsvæg med venskabsbamsen, bøger i børnehøjde samt en dukkekrog med et lille bord og et køkkenelement. Rummet fremstår lidt slidt, og materialer og legetøj bærer præg af at være leget meget med. Enkelte områder fremstår rodede, hvilket påvirker overskueligheden af miljøet. Der er godt gang i leg og aktiviteter på stuen, så børnene er lidt over det hele, og det er legetøjet også.</p> <p>Zoner til konstruktion og aktuelle temaer, som f.eks. fastelavn og årstid/vejr, er synlige i miljøet. Børnene skifter mellem zonerne og henter fra hylderne i forbindelse med deres leg og aktiviteter. Der er mange ophæng på væggene af tegninger relateret til børnenes aktiviteter.</p> <p>Der foregår mange lege samtidigt, og i nogle tilfælde forstyrrer børn hinandens lege. Et barn forsøger at starte en leg med dukkehuset; andre børn, der har skabt en leg ved siden af dukkekrogen, opdager det, går hen og blander sig, hvorefter en voksen hjælper drengene videre tilbage til deres egen leg. Barnet fortsætter legen ved at åbne op for dukkehuset, men der mangler remedier i dukkehuset til at understøtte legen, så barnet står lidt og ser på huset, hvorefter legen forlades.</p>
<p>Observation på fokusområde Barn/voksen relation</p>	<p>Vuggestuen</p> <p>Efter at der er stolet ned finder voksen en kuffert frem, og børnene samles omkring hende. Kufferten indeholder remedier omkring figuren "Børste" De kikker sammen i kufferten. Pædagogen er lydhør over for børnene, og deres perspektiver. De får sammen øje på et puslespil med vejsymboler. Den voksne siger: <i>"Prøv at se, den ene sky regner, ser I solen? Skal vi samle puslespillet?"</i>. Et barn tager flere genstande ud ad</p>

gangen, og den voksne guider til fokus *“Skal du have alt ud? Du kunne måske bare kigge på denne her.”*

En voksen, der lige er mødt ind, træder ind i rummet, og lægger mærke til et barn, der går lidt rundt uden helt at finde noget at fordybe sig i. Den voksne nærmer sig barnet i et roligt tempo og spørger, om de skal sætte sig sammen og læse en bog. Barnet tager imod tilbuddet, og de finder en plads på madrassen i læsehjørnet, hvor der er ro og mulighed for nær kontakt. De åbner bogen sammen, og barnet begynder nysgerrigt at pege på billederne. Den voksne følger barnets blik og initiativer og sætter ord på det, barnet viser interesse for. Den voksne kobler barnets handlinger til billederne i bogen, så fortælling og sprog hænger sammen med barnets optagethed. Undervejs opstår små dialoger, hvor barnet inviteres ind i at udforske ordene og handlingerne, og den voksne støtter barnets sproglige udvikling på en naturlig og anerkendende måde.

Et barn møder ind og ved aflevering hilser den voksne i læsehjørnet *“Godmorgen”* og inviterer barnet ind i læseaktiviteten *“Vil du læse sammen med mig?”*. Da hun skal hjælpe barnet, orienterer hun det barn hun læser for: *“Jeg skal lige pudse næsen på ham her.”* Barnet mister koncentrationen og løber væk fra aktiviteten.

En voksen sidder tæt med et barn, som hopper ivrigt i den voksnes arme. I nærheden kommer et barn gående med en dukke i hånden. Barnet stopper op et øjeblik og betragter den tætte kontakt mellem den voksne og barnet. Den voksne møder kort barnet med et roligt blik, og efter den lille registrering

bevæger barnet sig videre hen mod madrassen.

Et par børn leget ved bondegårds-/bilbordet, og den voksne vender sin opmærksomhed mod dette. Den voksne responderer da et barn viser en bil, og den voksne svarer: *“Hvor er den flot.”*

Tre børn løber rundt om bordet og virker optagede af bevægelsen mere end af en egentlig aktivitet. Den voksne nærmer sig roligt og guider dem hen mod en mere rammesat leg, idet den voksne inviterer dem ind i legekøkkenet: *“Vil du være med her?”*

Ved bordet tager et af dem impulsivt noget legetøj fra bordet og kaster det ned på gulvet. Den voksne reagerer roligt og tydeligt ved at markere grænsen: *“Nej tak, du må ikke kaste med det,”* og tilbyder samtidig et alternativ. Barnet tager imod hjælpen, og den voksne inkluderer barnet i legen igen, så gruppen kan fortsætte aktiviteten sammen.

Omkring kl. 9 er der fem børn og to voksne; et barn finder et plaster, og den voksne italesætter barnets erfaring med dette. *“Er du nogensinde faldet og har fået plaster på?”*

De voksne fortæller efterfølgende at det er tid til samling.

I Dragegruppen leger en gruppe børn i dukkekrogen. Under legen begynder enkelte børn at kaste med dukkerne, hvilket påvirker et par børn, der sidder tæt på gulvet og leger med Playmobil. Den voksne i området observerer situationen og går hen til børnene. Den voksne etablerer kontakt ved at stille sig tæt på dem, og henvende sig verbalt, hvorefter den voksne guider børnene til et rum, hvor der er mere plads til

bevægelse. Børnene følger den voksne og fortsætter legen i bevægelsesrummet.

Ved langbordet sidder to voksne sammen med en gruppe børn, der tegner eller laver kreative aktiviteter. De voksne har positioneret sig sådan, at de er fysisk tæt på børnene og kan støtte dem efter behov. Deres kontakt består primært af korte verbale henvendelser, hjælp til materialer og opmærksom tilstedeværelse, mens børnene arbejder.

I nærheden støtter en tredje voksen et barn i at færdiggøre en tegning af bogstavet "C". Den voksne står siden af barnet, orienterer sig mod barnets arbejdsproces og giver løbende verbal støtte. Da barnet er færdigt, hænger den voksne tegningen op på opslagstavlen til de andre "C'er".

I pudrummet, hvor døren står på klem, leger en gruppe børn selvstændigt. De voksne i stuen følger aktiviteten på afstand og registrerer løbende, hvad der foregår i rummet. Flere gange lukker børnene døren helt i. En af de voksne, som bevæger sig mellem forskellige aktiviteter, bliver opmærksom på dette. Den voksne taler med en kollega om at holde øje med børnene og kollegaen placerer sig derefter i pudrummet for at have tættere kontakt til gruppen, der leger dér.

I pudrummet er der to lave reoler samt madrasser og puder, som børnene bruger til at bygge en hule i hjørnet. Legen foregår i et højt tempo. Den voksne følger børnenes handlinger og står synligt i rummet. Et barn klatrer op på en af reolerne og hopper ned på en madras, hvorefter flere børn gør det samme. Den voksne går hen til

	<p>børnene, etablerer tæt kontakt og markerer en sikkerhedsgrænse ved at sige, at de ikke må hoppe fra reolen fra den højde. Børnene tilpasser handlingerne og lader sig i stedet glide eller falde ned fra en siddende position. Den voksne bliver i rummet og observerer fortsat legen, og placeringen gør, at børnene løbende forholder sig til den voksne og de rammer, der er sat.</p>
<p>Andre observationer/ opmærksomhedspunkter</p>	<p>I vuggestuen observeres det, at de voksne beskytter og understøtter legefællesskaber ved at invitere børn ind i igangværende lege. De voksne positionerer sig, så de kan være på forkant og forebygge, at leg forstyrres af børn, der bevæger sig igennem legeområdet. De voksne forholder sig aktivt til det enkelte barn og guider efter behov.</p> <p>Hos Dragerne ses det, at børnene tilbydes fysisk udfordrende leg, når de voksne vurderer behovet for det. I puderummet er de voksne primært observerende og indgribende i forhold til sikkerheden i legen. Det ses i lille grad, at den voksne sætter en leg i gang i rummet, men følger børnenes aktiviteter og regulerer, når det er nødvendigt i forhold til risici.</p> <p>Hos Dragerne observeres det, at enkelte børn bevæger sig rundt mellem flere legeområder, og derved forstyrrer andres leg. Der ses børn, der leger i Playmobil-området og samtidig bevæger sig ind i områder med Lego og dukkekrogen, hvor et barn forsøger at etablere leg med et dukkehus. Disse bevægelser mellem zoner påvirker kontinuiteten i de lege, der allerede er i gang.</p>

	<p>Derudover ses det, at bordet efter formiddagsmaden ikke aftørres hos Humlebieerne. Dette peger på et behov for tydelig struktur og organisering i forhold til de praktiske opgaver i hverdagen.</p> <p>Det er en dag med mange minusfrostgrader, og det observeres, at personalet vælger at lade børnene være inde om formiddagen.</p>
<p>Evt. anbefalinger:</p>	<p>Lærkereden anbefales at arbejde med tydeligere overgange i hverdagen, så børnene bedre kan følge med i, hvad der skal ske, og hvor de skal gå hen – særligt i skifte- og opbrudssituationer. Et guidende sprog i rutinerne kan støtte børnene i at forstå forventninger og handlinger. Det er samtidig vigtigt at være opmærksom på børn, der sidder længere væk under samling, da deres mulighed for at deltage kan være begrænset. Derudover kan faste rutiner for praktiske opgaver som bordafrydning skabe mere forudsigelighed i hverdagen.</p> <p>I læringsmiljøerne anbefales det at skabe mere ro og overskuelighed ved at reducere antallet af ophæng på væggene og sikre, at legetøj og materialer er hele og velholdte. Legekasser kan med fordel mærkes med billeder eller tekst, så børn let kan se, hvad de indeholder. Samtidig bør materialerne være komplette, så leg og fordybelse ikke afbrydes. Indretningen kan med fordel understøtte dette gennem tydelige temazoner og små rum i rummet, hvor børn kan lege mere uforstyrret.</p> <p>I relationen mellem børn og voksne anbefales det at fastholde et guidende</p>

	<p>og støttende sprog, særligt over for børn, der let mister fokus. Det er vigtigt fortsat at gribe børnenes initiativer og kombinere det med tydelige rammer, så børn oplever både retning og deltagelsesmuligheder. I puderummet kan en mere aktiv voksenrolle styrke børnenes sociale interaktion og inspirere til meningsfuld fysisk leg.</p> <p>Endelig anbefales det at understøtte børns sproglige udvikling ved løbende at sætte ord på handlinger, materialer og relationer i hverdagens aktiviteter.</p>
Evt. henstillinger:	Ingen henstillinger.